

[Lone Dybkjær]

Jeg synes – og det vil være min holdning til det – at vi skal benytte udvalgsarbejdet til at se nærmere på problemstillingen og navnlig se på, hvordan udviklingen har været, siden betænkningen fremkom.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Da VS' arbejdsmarkedspolitiske ordfører, hr. Waldorff, ikke kan være til stede, vil jeg på hans vegne sige følgende.

VS er helt enig med SF i, at der skal gøres noget mod overarbejde. Vi finder, det er absurd, at mange mennesker må arbejde over 40 timer om ugen, samtidig med at der går mange arbejdsløse.

Det er klart, at når man i forslaget taler om begrænsning af overarbejdet og ikke om stop for alt overarbejde, så åbner det mulighed for en masse fortolkning og for udvanding af hensigten. Derfor er det også nødvendigt med den præcisering, som er med i bemærkningerne, at kun overarbejde, som har karakter af force majeure, kan tillades, og at man er i sin gode ret til at sige nej til alt andet. Sagen er jo, at arbejdsgiverne altid vil forsøge at begrænse antallet af arbejdere til et absolut minimum og så benytte sig af overarbejde for resten.

Begrænsningen af overarbejde og tvungen afspadsering burde selvfølgelig for længst have været gennemført via overenskomsterne, og det ville det muligvis også været blevet, hvis ikke alle overenskomstforhandlingerne i de sidste 10 år var foregået i skyggen af truende regeringsindgreb.

Det har været socialdemokratiske regeringer, som har grebet ind, og resultatet har hver gang været, at ingen af de reformer, man har lovet lønarbejderne som kompensation for den påtvungne løntilbageholdenhed, nogen sinde er blevet gennemført. Begrænsning af arbejdsløsheden ved et stop for overarbejde er et af dem. Bl.a. derfor kan vi støtse, at det nu bliver gennemført ved lov.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal takke ordførerne, ikke altid for helt velvillig behandling – efter denne behandling tegner der sig ikke noget klart flertal for forslaget – men der er alligevel åbnet op for, at man i udvalgsarbejdet vil kigge på mulighederne for at få en mere konstruktiv lov frem, som måske kan anvendes.

Flere og flere partier, måske i den senere tid mest det radikale venstre, har beskæftiget sig meget med arbejdstiden. Den mængde arbejde, der er til rådighed i øjeblikket, erkender de fleste vistnok, vil ikke vokse på en måde, hvorefter alle vil komme i arbejde. Man har en bevægelse i befolkningen og i partierne, som går henimod, at vi skal fordele arbejdet bedre.

Der bliver sagt heroppefra, at overarbejde var umoralsk, altså at det faktisk var et moralsk spørgsmål også. Jeg er helt enig i, at det er et moralsk spørgsmål. Når vi snakker om nedsættelse af arbejdsugen til 35 timer, må man nok sige, at den mængde overarbejde, der finder sted, må betegnes som værende umoralsk.

Jeg har ikke sagt, at det ikke kan være nødvendigt at udføre overarbejde i visse tilfælde. Force majeure er nævnt. Der blev spurgt direkte, hvad force majeure var. Det er force majeure, hvis en togfører, som skal ind til Hovedbanegården, har arbejdet det, han skal, når han kommer til Tåstrup. Det er klart, at han ikke skal stoppe dér. Han skal selvfølgelig køre sit tog ind til Hovedbanegården. Selvfølgelig skal alle disse funktioner udføres.

Men sagen er jo, at de undersøgelser, der også har været fremdraget her, der kom sidst i 1970'erne, viser, at der er 110 millioner overarbejdstimer i dette land. Det er vanskeligt at undersøge, hvordan de afspadseres, eller om de overhovedet bliver afspadseret, men undersøgelserne siger også, at de 60 millioner i hvert fald ikke bliver afspadseret. Nu snakker de borgerlige partier her, som om hele arbejdsmarkedet var overenskomstdækket. Jeg tror, man skal prøve at foretage en gennemgang af, hvor mange der egentlig er inde under overenskomster, og hvor mange der ikke er det. Disse 60 millioner overarbejdstimer kan man ifølge undersøgelsen konvertere til et sted mellem 15.000 og 20.000 heltidsstillinger. Det har jeg ikke været at gøre i forbindelse med dette forslag. Jeg har kun skønnet, at med den afspadsering, som vitterlig finder sted, og den begrænsning, der finder sted inden for visse overenskomstdækkede områder, må man formode, at dette forslag vil kunne bidrage til en 5.000–6.000 flere stillinger. Det er kun et meget reduceret og et meget beskedent bud, vi prøver at stille op. De 100 millioner timer